

[I. A. Hansen.]

af denne rigtige Erkendelse, at dette er Faren for Danmark? Den højtærede Forsvarsminister drager den Konsekvens, at saa maa vi skynde os at afskaffe ethvert egentligt Forsvar. Han siger i sin Forelæggelsestale Sp. 66:

„vi anser det for et Faremoment ved enhver Forsvarsordning for et lille Land at have en Forsvarsordning, som kan have Interesse for andre, men med hvilken vi ikke selv kan udrette noget“. Den højtærede Forsvarsminister søger at paavise dette ved en Henviisning til vore Erfaringer under Krigen. Han siger:

„Det viste sig i 1914, da Verdenskrigen udbrød, at den største Fare for Danmark var dette: I hvor høj Grad skal vi imødekomme Ønsker fra en af de stridende Parter om Maaden, hvorpaa vort Forsvarsmateriel skal anvendes?“

Det forekommer nu mig, at det, som viste sig i 1914, var noget ganske andet. Det viste sig, at det var et Held for Danmark, at det i 1914 havde et Forsvarsmateriel, hvormed det selv kunde varetage sine Neutralitetsforpligtelser. Talen var blandt andet her om Mineudlægningen. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa denne Episode, der saa ofte har været debatteret her paa dette Sted, men kun sige, at det jo er klart for alle og var det allerede den Gang, og det er senere klart erkendt af den højtærede Udenrigsminister, at hvis Danmark i August 1914 ikke med egne Forsvarsmidler havde kunnet iværksætte den Forsvarsforanstaltning, som Mineudlægningen var, saa havde den krævende Magt foretaget den under Krænkelse af dansk Land- og Søterritorium, og hvorledes vi saa havde staaet i det under og efter Krigen, kan enhver gøre sig sine egne Tanker om. Den højtærede Forsvarsministers Henviisning til Krigen beviser altsaa noget ganske andet end det, han tilsigter at bevise. Forsvarsmateriellet er ikke en Fare, men vi har set, at det kan i høj Grad blive Redningen for et Land at have selv et beskedent Forsvarsapparat, som det selv kan raade over, og som det magter at anvende efter Situationens Krav. Men den højtærede Forsvarsminister drager, som sagt, den Konsekvens af Danmarks Stilling, at eftersom vi ligger paa et udsat Sted, maa vi skynde os at blive af med alt, hvad der smager af Forsvar. Bevares, vi skal opfylde vore Forpligtelser, men, siger den højtærede Minister Sp. 71:

„vi maa gøre os klart, at vi ikke kan etablere et Værn mod forsætlige Neutralitetskrænkelser fra Stormagternes

Side; Neutralitetsforsvaret lader sig ikke opretholde“.

Den højtærede Forsvarsminister har tidligere i langt stærkere Ord givet Udtryk for den samme Tankegang. Jeg mindes, da den højtærede Forsvarsminister stod her paa denne Talerstol under Behandlingen af Venstres Militærforslag den 20. November i Fjor. Jeg husker ham, da han stod her og trak Perler paa en Snor med Læberne, og hvor han bl. a. med hævet Røst spurgte:

„Er der da virkelig nogen saa fantastisk, at de tror, at Danmark under et Kapløb mellem Kampflaader fra Øst og fra Vest havde noget at gøre i Store Bælt ud over Bevogtningsopgaven, ud over at konstatere Neutraliteten, ikke at forsvare den?“

Og senere fortsætter han:

„Jeg kan ikke tænke mig, at nogen kan mene, at vi overfor disse overmægtige Flaader, overfor den, der kom først, skulde forsøge paa det sindssyge at forsvare vor Neutralitet.“

Og endelig siger den højtærede Minister:

„At give Ordre til at bruge bevæbnet Modstand mod en Neutralitetskrænkelse af en af disse Stormagter var at drage Danmark ind i Krigen.“

Saaledes udtalte den højtærede Forsvarsminister sig i Fjor som officiel Ordfører for Socialdemokratiet. I den sidst citerede Udtalelse giver han, som man ser, Udtryk for den Misforstaaelse, der Gang paa Gang er paatalt fra vor Side, at Modstand mod en Neutralitetskrænkelse vilde betyde Inddragelse i Krig. Det er ganske i Strid med Haagerkonventionernes klare Bestemmelse. Der staar i den 5te Haagerkonvention, Artikel 10, med klare Ord:

„Det Faktum, at en neutral Magt endog ved Magt tilbageviser Krænkelser af dens Neutralitet, kan ikke betragtes som en fjendtlig Handling.“

Der staar mange andre Ting i Haagerkonventionerne, der staar bl. a. i den 13de Konvention, at neutrale Magter ikke vil kunne taale neutralitetskrænkende Handlinger uden at svigte deres Pligt som neutrale. Jeg skal senere komme tilbage til Haagerkonventionerne og den højtærede Regerings Forhold dertil, men hvad jeg vil slaa fast, det er, at den højtærede Forsvarsminister i Fjor i de stærkeste Ord har vendt sig mod enhver Form for Forsvar af dansk Territorium, har stemplet det som sindssygt blot at ville forsøge at forsvare Danmarks Neutralitet.

Ja, det er altsaa den højtærede Forsvarsministers Stilling. Men hvad mener den højtærede Statsminister? Den højtærede